

Επίσκοπος Τολιάρας: Μόνος δεν είναι κανείς!

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Να μη μείνει κανείς μόνος, ούτε στην άκρη της γης, καλεί με ανάρτησή του ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος, κάνοντας τη δική του ανασκόπηση για το τι άλλαξε μέσα σε μία χρονιά που βρίσκεται κοντά στα δικά του παιδιά.

Γράφει:

Συχνά- πυκνά, ειδικά αυτές τις μέρες, ακούμε για την περίφημη μελαγχολία των εορτών. Αναμνήσεις, ενθυμήσεις, κάποια τραπέζια οικογενειακά που έμειναν στο παρελθόν, άνθρωποι που έφυγαν δίχως επιστροφή, άλλοι που έφυγαν και δεν επιλέγουν να γυρίσουν στη ζωή μας, μια νότα χαμένης ξεγνοιασιάς, ψεύτικη κατά βάση και ιδιαιτέρως ωραιοποιημένη.

Όλα αυτά όταν βρίσκεσαι σε τόπο μακρινό γίνονται εντονότερα. Όταν κανείς γύρω σου δε μιλά τη γλώσσα σου και δεν έχεις κοινό παρελθόν με κανέναν. Πέρυσι, τέτοια μέρα, έμπαινα στο ναό σχεδόν μόνος. Τελείωσα τη λειτουργία μόνος, μαγείρεψα μόνος, έφαγα μόνος, και ενώ μίλησα με ουκ ολίγους αδελφούς και φίλους ήμουν μόνος. Σ' ένα μόλις χρόνο κάτι άλλαξε. Τα φώτα της εκκλησίας με περίμεναν ανοιχτά, μια γυναίκα άναβε το καντήλι, ένα παιδί έβαζε πλαστικές πρασινάδες στην εικόνα του Μ. Βασιλείου, δύο άνδρες μετέφεραν ρύζι και καζάνια, φώτα από μακρινές ανηφόρες πλησίαζαν-οι φακοί όσων έρχονταν από μακριά για τη λειτουργία- ιερείς κρατούσαν μικρά δώρα, μωρά γουργούριζαν στις αγκαλιές των μαμάδων. Οι ψάλτες ήρεμα απέδωσαν τους ύμνους, το τραπέζι στήθηκε και εγώ γέμισα αγκαλιές και φιλιά. Ένας χρόνος μόνο και η Αλήθεια Του μας έκανε Ένα. Όχι πολλούς. Μάλλον λίγους. Σίγουρα όμως οικογένεια! Σήμερα ήταν η πρώτη μέρα ενός κοινού παρελθόντος με τα νέα μου παιδιά. Του χρόνου τέτοια μέρα θα θυμόμαστε το τραπέζι αυτό και θα γελάμε με το λίγο καμένο ρύζι, αν δεν το έχουμε κάψει εκ νέου. Του χρόνου ίσως να είμαστε περισσότεροι, ίσως λιγότεροι, σίγουρα όμως το ίδιο ευτυχείς.

Κάνεις μόνος, λοιπόν, ούτε στην άκρη της γης, κάνεις μόνος!